

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 24 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1966

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
260

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

950. Περὶ κυρώσεως τροποποιήσεως τοῦ καταστατικοῦ τοῦ Ταμείου Προνοίας Δικηγόρων Ἀθηνῶν. 1
951. Περὶ κυρώσεως τροποποιήσεως τοῦ καταστατικοῦ τοῦ Ταμείου Προνοίας Δικηγόρων Φλωρίνης. 2
952. Περὶ κυρώσεως τροποποιήσεως τοῦ καταστατικοῦ τοῦ Ταμείου Προνοίας Δικηγόρων Ἡρακλείου. 3
953. Περὶ συμπληρώσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 460)65 Β.Δ. καὶ ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τούτου καὶ ἐπὶ ἐτέρων περιπτώσεων πληθυσμῶν πληγέντων ὑπὸ Θεομηνιδῶν. 4
954. Περὶ συστάσεως Ἀγροτικοῦ Ἰατρικοῦ εἰς τὴν Κοινότητα Κυψέλης — Ἀρτης. 5

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 950

(1)

Περὶ κυρώσεως τροποποιήσεως τοῦ καταστατικοῦ τοῦ Ταμείου Προνοίας Δικηγόρων Ἀθηνῶν.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντας ὑπ' ὄψει: 1) τὸ ἄρθρον 1 παρ. 1 καὶ 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 87)1936 Α.Ν. «περὶ ἰδρύσεως Ταμείου Προνοίας Δικηγόρων παρ' ἐκάστῳ Δικηγορικῷ Συλλόγῳ», 2) τὸν ὑπ' ἀρ. 753)1948 Νόμον «περὶ διατάξεων τινῶν ἀφορῶσιν τὴν περὶ τῶν Ταμείων Προνοίας Δικηγόρων Νομοθεσίαν», 3) τὸ ἄρθρον 1 παρ. 3 τοῦ Νόμου 3466)55, «περὶ παροχῆς ἐξουσιοδοτήσεως πρὸς ἐκδόσιν Β.Δ., «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Ταμείου Προνοίας Δικηγόρων Ἀθηνῶν, ἰσχυροῦσάν διατάξεις καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων», 4) τὸ ἄρθρον 20 τοῦ Ν.Δ. 3790)57, «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινῶν τοῦ Κώδικος τῶν δικηγόρων» καὶ 5) τὴν ὑπ' ἀριθ. 855)66 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάσσομεν:

Κυροῦται ἡ ὑπὸ τοῦ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 1 παρ. 2 τοῦ Ν. 753)1948 ἀσχοῦντος τὰς ἀρμοδιότητας τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν ὁργάνου ἀποφασίσαι κατὰ τὴν 31ην Μαρτίου 1966 τροποποιήσεις τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Ταμείου Προνοίας Δικηγόρων Ἀθηνῶν, κυρωθέντος καὶ κωδικοποιηθέντος διὰ τοῦ ἀπὸ 6 Σεπτεμβρίου 1956 Β. Δ)τος, δημοσιευθέντος εἰς τὸ ΦΕΚ 209)22.9.56 (τεύχος Α') καὶ τροποποιηθέντος διὰ τῶν ἀπὸ 2.8.58 ΦΕΚ

123. 10.4.59 (ΦΕΚ 82), 23.7.60 (ΦΕΚ 113), 23.7.60 (ΦΕΚ 124), 23.7.60 (ΦΕΚ 124), 4.8.60 (ΦΕΚ 140) καὶ 19.9.60 (ΦΕΚ 176) Β. Δ)των, ἔχουσα οὕτω:

*Ἄρθρον 1.

Τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 551)7-10)8-60 Β.Δ. ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Τὸ Ταμεῖον παρέχει ἐξοδα κηδείας διὰ τὰ ἄμεσα ἡσφαλισμένα μέλη του, τὰς συζύγους τὰ τέκνα καὶ τοὺς γονεῖς των, ἐφ' ὅσον οἱ τελευταῖοι οὗτοι εἶχον ἐγγραφῇ ὡς ἡσφαλισμένα μέλη εἰς τὸ Μητρώον τοῦ Ταμείου ἐν (1) τοῦλάχιστον ἔτος πρὸ τοῦ θανάτου των καὶ συνώκουν καὶ συνετηροῦντο ὑπὸ τῶν μελῶν τοῦ Ταμείου. Ἐπίσης παρέχει ἐξοδα κηδείας καὶ διὰ τοὺς συνταξιούχους δικηγόρους τοὺς ἡσφαλισμένους εἰς τὸ Ταμεῖον, ἐφ' ὅσον τὰ εἰσοδήματα αὐτῶν δὲν ὑπερβαίνουν μηνιαίως ποσὸν καθοριζόμενον ἐκάστοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου, μὴ ὑπολογιζομένης εἰς τοῦτο τῆς λαμβανομένης συντάξεως παρὰ τοῦ Ταμείου Νομικῶν καὶ τοῦ Κλάδου Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Δικηγόρων.

Τὸ ποσὸν τῶν ἐξόδων κηδείας δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς 10.000 δραχ. διὰ τοὺς ἡσφαλισμένους δικηγόρους καὶ τὰς 5.000 διὰ τὰ ἡσφαλισμένα μέλη τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν.

*Ἄρθρον 2.

1. Τροποιοεῖται ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Καταστατικοῦ, ἀπαλειφομένης ἐκ τοῦ δευτέρου καὶ τοῦ δεκάτου στίχου, τῆς ἐν λόγῳ διατάξεως τῆς λέξεως «χρόνιον» καὶ ἐκ τοῦ ἐνδεκάτου στίχου τῆς λέξεως «χρονίου».

Τροποιοεῖται ὡσαύτως ἡ διάταξις τῆς παρ. 4 τοῦ ἰδίου ἄρθρου ἀπαλειφομένης ἐκ τοῦ 5ου στίχου, τῆς λέξεως «χρόνιον».

2. Εἰς τὸ τέλος τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Καταστατικοῦ, ἀπαλείφονται οἱ δύο τελευταῖοι στίχοι αὐτοῦ, ἤτοι ἀπὸ τῆς λέξεως «συντασσομένου» μέχρι τέλους τοῦ ἐδαφίου καὶ προστίθεται ἕτερον ἐδάφιον, ἔχον οὕτω:

«Ὁ ἀνωτέρω προβλεπόμενος κανονισμός, θέλει συνταχθῇ ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου, ἐντὸς ἑξ (6) μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

*Ἄρθρον 3.

Εἰς τὴν πρώτην παράγραφον τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Ταμείου καὶ μετὰ τὴν λέξιν «ἀσχοῦντες» καὶ πρὸ τῆς λέξεως «ἀποκλειστικῶς» τίθενται αἱ λέξεις «ἐνεργῶς καί».

Εἰς τὴν αὐτὴν ὡς ἄνω παράγραφον τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Ταμείου, τίθεται καὶ δεύτερον ἐδάφιον, ἔχον οὕτω:

Περὶ τῆς συνδρομῆς τῶν ἀνωτέρω προϋποθέσεων, ἀποφασίζει τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ταμείου, μὴ δεσμευόμενον εἰς τοῦτο ἐκ τῶν ἀποφάσεων τῶν Ἐπιτροπῶν Μητρώου τοῦ Δ. Σ. Ἀθηνῶν.

*Άρθρον 4.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἐδ. γ' τῆς παρ. 1 τοῦ ἁρθρου 6 τοῦ Καταστατικοῦ τίθενται δύο νέα ἐδάφια ἔχοντα οὕτω:

«δ' εἰς τὴν καταβολὴν ἐξόδων κηδείας ε' εἰς τὴν καταβολὴν ἐπιδόματος ἀσθενείας». Τὸ ὑφιστάμενον σήμερον ἐδάφιον δ' μετὰ τὴν ἀνωτέρω προσθήκην, λαμβάνει τὸ ψήφιον στ'».

*Άρθρον 5.

Τὸ ἄρθρον 7 τοῦ Καταστατικοῦ, ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«Άρθρον 7. 1. Ἡ συμμετοχὴ τῶν μελῶν, ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἐγγραφῆς αὐτῶν εἰς τὰ μητρώα τοῦ Δ. Σ. Ἀθηνῶν καὶ λήγει, προκειμένου μὲν περὶ θανάτου, τὴν ἡμέραν ἣτις προκύπτει ἐκ τῆς οἰκείας ληξιαρχικῆς πράξεως εἰς πᾶσαν δὲ ἄλλην περίπτωσιν, τὴν ἡμέραν καὶ' ἣν ὁ ἐξερχόμενος τοῦ Ταμείου, ἔπαυσε πράγματι ἀσκῶν τὸ δικηγορικὸν λειτούργημα ἢ ἀπώλεσε τὸ δικαίωμα πρὸς ἐνάσκησιν αὐτοῦ συνεπείᾳ διαγραφῆς ἐκ τοῦ μητρώου, παραιτήσεως, ἀπολύσεως, (ἐκπτώσεως ἢ ἐν γένει ἀποχωρήσεως) καὶ ἀσχέτως ἐκδόσεως τοῦ ἀνακλητικοῦ τοῦ διορισμοῦ τοῦ ἡσφαλισμένου Β. Διατάγματος.

2. Ὁ χρόνος συμμετοχῆς, διακρίνεται, εἰς πραγματικὸν καὶ ἀνεγνωρισμένον.

Α'. Πραγματικὸς χρόνος συμμετοχῆς, λογίζεται ὁ μετὰ τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1941 χρόνος, καὶ' ὃν ὁ ἐγγεγραμμένος, ἤσκησε καὶ ἀσκέι (ἐνεργῶς) καὶ ἀποκλειστικῶς τὸ δικηγορικὸν λειτούργημα καὶ ἐξακολουθεῖ ὡς ἐγγεγραμμένος εἰς τὰ Μητρώα τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν.

Β'. Ἀνεγνωρισμένος χρόνος εἶναι:

α) Ὁ πρὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1941 χρόνος, καὶ' ὃν ὁ ἡσφαλισμένος ἦτο ἐγγεγραμμένος εἰς τὰ Μητρώα τοῦ Δ. Σ. Ἀθηνῶν, καὶ ἤσκησε πράγματι ἐνεργῶς καὶ ἀποκλειστικῶς τὸ δικηγορικὸν λειτούργημα, χωρὶς νὰ τελεῖ ἐν νομίμῳ ἀναστολῇ, ἢ δι' οἰονδήποτε λόγον ν' ἀπέχη ἀπὸ τῆς ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος, οὐδεμιᾶς καταβολῆς ἢ ἐτέρας διατυπώσεως ἀπαιτουμένης διὰ τὴν τοιαύτην ἀναγνώρισιν, πλὴν τῆς ἐξακριβώσεως τῆς πραγματικῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω ἀσκήσεως τοῦ λειτουργήματος.

β) Ὁ μετὰ τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1941, καὶ' ὃν τὸ μέλος ἐξακολουθεῖ μὲν ὡς ἐγγεγραμμένος εἰς τὰ μητρώα τοῦ Δ. Σ. Ἀθηνῶν, διετέλει ὅμως ἐν νομίμῳ ἀναστολῇ τῆς ἀσκήσεως τοῦ λειτουργήματος. Μέλος, ἐπιθυμοῦν νὰ καταστήσῃ τὸν χρόνον τοῦτον τῆς νομίμου ἀναστολῆς ἀνεγνωρισμένον θέον νὰ καταβάλῃ δι' ἑκάστον πλῆρες ἔτος τῆς νομίμου ἀναστολῆς διὰ τὸν μέχρι τῆς 30ῆς Αὐγούστου 1958 «χρόνον», δραχμὰς χιλιάδας ὀκτακοσίας (1.800), ἢ δραχμὰς ἑκατὸν πεντήκοντα (150) δι' ἑκάστον μῆνα τῆς νομίμου ἀναστολῆς ἐντόκως ἀπὸ τῆς 1ης Σεπτεμβρίου 1959, ἐπὶ τῷ νομίμῳ ἐκάστοτε τόκῳ». Οἱ τελούντες ἐν μερικῇ ἀναστολῇ, κατὰ τὴν διάταξιν τῆς παρ. 3 τοῦ ἁρθρου 62 τοῦ Β. Διατάγματος 3026)54 «περὶ τοῦ Κώδικος τῶν Δικηγόρων» Δικηγόροι, καταβάλλουν τὸ ἥμισυ τῆς ὡς ἄνω εἰσφοράς ἀναγνωρίσεως.

«Οἱ εὐρισκόμενοι ἐν τῷ ἐξωτερικῷ λόγῳ σπουδῶν, κατόπιν ἀδείας τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν, δύναται ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὡς ἄνω ὅρους νὰ καταστήσουν ἀνεγνωρισμένον τὸν χρόνον ἀπουσίας τῶν, λόγῳ σπουδῶν.

γ) Ὁ ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1941 καὶ ἐφεξῆς, μέχρι τῆς 30ῆς Αὐγούστου 1958 χρόνος καὶ' ὃν Δικηγόρος μετατεθείς ἐξ ἄλλης περιφερείας εἰς τὴν τῶν Ἀθηνῶν, ἔχει ἀσκήσει ἐνεργῶς καὶ πραγματικῶς τὴν δικηγορίαν, ἐν ἄλλῃ περιφερείᾳ χωρὶς νὰ τελεῖ ἐν νομίμῳ ἀναστολῇ τοῦ λειτουργήματος τοῦ Δικηγόρου, ἢ δι' οἰονδήποτε λόγον ν' ἀπέχη ἀπὸ τῆς ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος ἐπὶ καταβολῇ δραχ. δύο χιλιάδων ἑκατὸν ἐξήκοντα (2.160) δι' ἑκάστον ἔτος, ἢ δραχ. ἑκατὸν ὀγδοήκοντα (180) δι' ἑκάστον μῆνα ἐντόκως ἀπὸ τῆς 1ης Σεπτεμβρίου 1959.

Διὰ τοὺς ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου 1958 καὶ ἐφεξῆς μετατεθειμένους τὰ ποσὰ ἀναπροσαρμόζονται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ὑπεδ. δ' περιόδου τελευταία, καταβάλλονται δὲ ἐντόκως ἐντὸς προθεσμίας ἔτους ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ περὶ μεταθέσεως διατάγματος.

δ) Προκειμένου περὶ ἀναγνώρισεως χρόνου ἀναστολῆς ἀσκήσεως τοῦ λειτουργήματος ἢ χρόνου σπουδῶν ἐν τῷ ἐξω-

τερικῷ ἀπὸ τῆς 1ης Σεπτεμβρίου 1958 καὶ ἐφεξῆς τὸ διὰ τὴν ἀνωτέρω περίπτωσιν τοῦ ὑπεδ. β' καταβλητέον ποσόν, ἴσονται πρὸς τὸ πηλίκον τῆς διακρίσεως τῶν κατὰ τὴν λήξασαν χρῆσιν, πάσης φύσεως ἀκαθάρσιων εἰσπράξεων τοῦ Ταμείου διὰ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κατὰ τὴν χρῆσιν ταύτην ἐνεργῶν μελῶν τοῦ Ταμείου». Τὸ ποσόν τοῦτο, προσδιορίζεται ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου. καὶ' ἑκάστον ἔτος, δι' ἐιδικῆς ἀποφάσεως τοῦ ἐκδιδομένης εἴτε κατὰ τὴν συνεδρίασιν καὶ' ἣν γίνεται ἡ ἐγκρισὶς τοῦ ἱσολογισμοῦ τῆς λήξεως χρῆσεως, εἴτε κατὰ μίαν τῶν ἐπομένων συνεδριάσεων αὐτοῦ.

Κατὰ τὴν αὐτὴν συνεδρίασιν, ὁρίζεται ἐπίσης ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τὸ κατὰ τὸ ἀνωτέρω ὑπεδ. γ' διὰ τοὺς ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου 1958 καὶ ἐφεξῆς μετατεθειμένους καταβλητέον ποσόν, ὅπερ ἴσονται πρὸς τὸ ἀνωτέρω ἐν τῷ παρόντι ὑπεδαφίῳ ὁριζόμενον ποσόν, ἡῤῥημένον κατὰ ποσοστὸν 200)ο.

ε) Ἐξαιρητικῶς, προκειμένου περὶ ἀναγνώρισεως χρόνου ὑπηρεσίας Δικηγόρου, ἐγγεγραμμένου εἰς τὸν Δικηγορικὸν Σύλλογον Πειραιῶς, καὶ μετατεθέντος ἢ μετατιθεμένου εἰς Ἀθήνας, τὸ κατὰ τὰς περιπτώσεις τῶν ὑπεδ. γ' καὶ δ' περίοδος τελευταία, καταβλητέον ποσόν, μειοῦται εἰς τὸ ἥμισυ, διὰ δὲ τοὺς Δικηγόρους τοὺς μετατεθέντας ἐκ τοῦ Πρωτοδικείου Πειραιῶς, κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ ἁρθρου 3 τοῦ Ν. 3466)1955 τὸ κατὰ τὴν περ. τοῦ ὑπεδ. γ' καταβλητέον ποσόν, μειοῦται εἰς τὸ τέταρτον, δυνάμενον νὰ καταβληθῇ ἀτόκως καὶ διὰ συμψηφισμοῦ πρὸς τὴν ἐφ' ἀπαξ παροχὴν.

Τὰ ὑπὸ τῶν ὑπεδ. β', γ' καὶ δ' τοῦ ἐδαφ. Β' τῆς παρ. 2 τοῦ παρόντος ἁρθρου 7 τοῦ Καταστατικοῦ προβλεπόμενα ποσὰ ἀναγνωρίσεως προϋπηρεσίας ἢ χρόνου ἀναστολῆς δύναται νὰ ἐξοφληθῶσι διὰ συμψηφισμοῦ πρὸς τὴν χορηγηθησομένην ἐφ' ἀπαξ παροχὴν. Εἰς περίπτωσιν μὴ ἐξοφλήσεως τῶν ὡς ἄνω ποσῶν ἐντὸς ἡμέρας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, ἢ ἀφ' ἧς ταῦτα καταστῶν ἐν τῷ μέλλοντι ἀπαιτητά, κατὰ τ' ἀνωτέρω, τὸ ἐν ἐκάστη περιπτώσει καταβλητέον ποσόν, κατ' ἐπιλογὴν τοῦ Ταμείου, εἴτε εἰσπράττεται μετὰ τῶν νομίμων τόκων αὐτοῦ, πλὴν τῆς περιπτώσεως τῶν ἐκ Πειραιῶς μετατεθέντων κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ ἁρθρ. 3 τοῦ Νόμου 3466)55, δι' ἣν δὲν καταβάλλονται τόκοι, εἴτε ἀναπροσαρμόζεται μὲ θάσιν τὸν ὑπὸ τοῦ ὑπεδ. δ' ὁριζόμενον συντελεστὴν τοῦ προηγουμένου τῆς καταβολῆς ἔτους, ἡῤῥημένον κατὰ 200)ο.

στ) Κατ' ἐξαιρέσιν ὡςαύτως μέλη τοῦ Ταμείου, προσερχόμενα ἐκ τοῦ Δικαστικοῦ Σώματος ἢ τοῦ Σώματος τῆς Δικαιοσύνης τῶν Ἐνόπλων δυνάμεων ἢ Ἀξιωματικῶν τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας ἢ ἐκ τῶν Συμβολαιογράφων ἢ ἐξ ἀμειψίων ὑποθηκοφυλάκων ἢ ἐκ δικαστικῶν ὑπαλλήλων, ἢ ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους ἢ ἐκ τῶν Δικαστικῶν κλητῆρων δύναται νὰ ζητήσουν, ὅπως τοὺς ἀναγνωρισθῶν, ὡς χρόνος προϋπηρεσίας τόσα ἔτη ἐκ τῆς τοιαύτης ὑπηρεσίας τῶν, ὅποτεδήποτε καὶ ἂν διηρνήθησαν ταῦτα (πρὸ ἢ μετὰ τὴν 20στὴν Ἰανουαρίου 1941) ὅσα εἶναι τὰ ἔτη τῆς δικηγορίας τῶν, πάντως δὲ οὐχὶ πλεονα τῶν δέκα (10) ἐπὶ καταβολῇ τοῦ κατὰ τὴν προηγουμένην περίπτωσιν ε' τῆς παρούσης παραγράφου μειωμένου ποσοῦ. ὅπερ εἶναι καταβλητέον ἀτόκως μέχρι τῆς 30ῆς Ἰουνίου 1957 καθιστάμενον ἔντοκον ἐπὶ τῷ ἐκάστοτε τόκῳ ὑπερμερίως, ἀπὸ 1ης Ἰουλίου 1957 καὶ δυνάμενον νὰ ἐξοφληθῇ μετὰ τῶν τόκων τοῦ διὰ συμψηφισμοῦ πρὸς τὴν χορηγηθησομένην ἐφ' ἀπαξ παροχὴν.

Ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ περιπτώσει τὸ οφειλόμενον ποσόν, διὰ τὰ ἀναγνωριζόμενα ἔτη ὑπηρεσίας, ἀναπροσαρμόζεται μὲ θάσιν τὸν συντελεστὴν τοῦ ὑπεδ. 5 τοῦ ἐδ. Β' τῆς παρ. 2 τοῦ ἁρθρου 7 τοῦ τελευταίου ἔτους τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ἡσφαλισμένου. Ὁμοίως καὶ ὑπὸ τὰς αὐτὰς προϋποθέσεις καὶ ὑποχρεώσεις, δύναται νὰ ζητηθῇ ἢ ἀναγνώρισις προϋπηρεσίας εἰς δημοσίαν στρατιωτικὴν ἢ πολιτικὴν ὑπηρεσίαν, μέχρι πέντε κατ' ἀνώτατον ὅριον ἐτῶν, ἐφ' ὅσον αὕτη θεωρεῖται συντάξιμος κατὰ τὰς διατάξεις περὶ πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν συντάξεων.

Ἡ ἀνωτέρω διάταξις τοῦ ὑπεδαφίου στ' δὲν ἰσχύει διὰ τοὺς ἐγγεγραμμένους εἰς τὸ Μητρώον τοῦ Δ.Σ. Ἀθηνῶν, ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐφεξῆς.

Οἱ ἐγγεγραμμένοι κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος, εἰς τὸ Μητρώον τοῦ Δ. Συλλόγου καὶ μὴ ἐγγεγραμμένοι εἰς τὸ Μητρώον τοῦ Ταμείου δύνανται ν' ἀναγνωρίσῃ τὴν τυχὸν ὑπάρχουσαν αὐτοῖς ἀνωτέρω προϋπηρεσίαν ἐπὶ καταβολῇ τῶν κατὰ τὸ ὑπεδ. δ' τοῦ αὐτοῦ ὡς ἔνω ἐδαφίου Β' τῆς αὐτῆς παραγράφου, ποσῶν, ὑψιζήμενων κατὰ 200)ο.

Εἰς οὐδεμίαν ἄλλην περίπτωσιν ἐπιτρέπεται ἀναγνώρισις χρόνου πρὸ ἢ μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος, ὡς τοιοῦτου συμμετοχῆς εἰς τὸ Ταμεῖον ἐφ' ὅσον ὁ ἐνδιαφερόμενος δὲν εἶναι Δικηγόρος, μέλος τοῦ Δ.Σ. Ἀθηνῶν ἀσκήσας ἐνεργῶς καὶ ἀποκλειστικῶς τὸ Δικηγορικὸν λειτούργημα ἐν Ἀθήναις.

Εἰδικώτερον, διὰ τὰ ἀπὸ τῆς δημοσίευσιν τοῦ παρόντος καὶ ἐφ' ἑξῆς ἐξερχόμενα μέλη τοῦ Ταμείου, δὲν συνυπολογίζεται ὡς ἀναγνωριστέος χρόνος συμμετοχῆς, ἄλλος πέραν τῶν ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ περιπτώσεων, ἐξαιρέσει τοῦ ὑπὸ μετατεθέντων Δικηγόρων ἀναγνωρισθέντος χρόνου ἐνεργοῦ καὶ πραγματικῆς ἀσκήσεως Δικηγορίας ἐν ἄλλῃ περιφερείᾳ κατὰ τὰς προϋπάρχουσας διατάξεις τοῦ Β. Δ. 18)1—1941 καὶ Β. Δ. 6.9.1956, ὡς τροποποιηθέντα ἴσχυον ταῦτα καὶ τοῦ ἐπίσης κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Β.Δ. 6.9.1956 ἀναγνωρισθέντος χρόνου δικαστικῆς ἢ δημοσιουπάλληλικῆς προϋπηρεσίας καὶ ἐφ' ὅσον οὗτοι ἔχουσιν καταβάλλει ἐμπροθέσμως, τὸ διὰ τὴν ἀναγνώρισιν προβλεπόμενον ποσόν.

3. Ὡς χρόνος νομίμου ἀναστολῆς, νοεῖται ὁ ὑπὸ τῶν ἐκάστοτε ἐν ἰσχύϊ διατάξεων ὀριζόμενος τοιοῦτος (λ.χ. ἰδιότης Ὑπουργοῦ, Γεν. Γραμματέως κλπ.) ὡς καὶ ὁ χρόνος καθ' ὃν τὸ μέλος ἠναγκάσθη νὰ διακόψῃ τὴν ἄσκησιν Δικηγορίας, λόγῳ ἀποδεδειγμένης ἀσθενείας ἢ στρατεύσεως ἢ ἄλλης ἀναποτρέπτου αἰτίας, ἐξαιρέσει τῆς περιπτώσεως καθ' ἣν τοῦτο ἀπεδέχθη θέσιν μονίμου ἀξιωματικοῦ τῶν ἐνόπλων δυνάμεων τῆς χώρας. Διὰ τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ χρόνου ἀναστολῆς τῶν περιπτώσεων στρατεύσεως ἀσθενείας ἢ ἀναποτρέπτου αἰτίας, οὐδεμία καταβολὴ ἀπαιτεῖται, προκειμένου μὲν περὶ στρατεύσεως, ἀπεριορίστως, προκειμένου δὲ περὶ ἀσθενείας, μέχρι τὸ πολὺ τριῶν ἐτῶν.

Ἐπίσης οὐδεμία καταβολὴ ἀπαιτεῖται διὰ τὸ χρονικὸν διάστημα καθ' ὃ ἐξ ἀναποτρέπτου αἰτίας ὁ ἡσυχασμένος διακόπτει ἀκουσίως τὴν ἐνεργὸν ἄσκησιν τῆς δικηγορίας, πλην τῆς ὑποχρεώσεώς του νὰ ἐπικολλήσῃ εἰς τὴν ἀσφαλιστικὴν αὐτοῦ βεβληρίδιον τ' ἀναλογούντα δι' ἕκαστον μῆνα ἐνσῆμα ἢ ἀποκόμματα ἐνσῆμων τοῦ Ταμείου.

4. Διὰ τὸν, κατὰ τὸ παρὸν, ὑπολογισμὸν τῶν ἐτῶν συνολικῆς συμμετοχῆς εἰς τὸ Ταμεῖον, πρὸς χορήγησιν τῆς ἐφ' ἅπαξ παροχῆς κλάσμα ἑτοῦς ὑπερβαίνει τοὺς ἐξ (6) μῆνας, λογίζεται ὡς πλήρης ἔτος.

Ἄρθρον 6.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἁρθρου 8 τοῦ Κατ'κοῦ τοῦ Ταμείου καὶ ἐν συνεχείᾳ αὐτοῦ προστίθενται αἱ λέξεις «ἀπὸ τῆς ἐκπληρώσεως τῶν ὁποίων θεωρεῖται, ὡς συντελεσθεῖσα ἢ μεταβολὴ τοῦ χρόνου νομίμου ἀναστολῆς ἢ τῆς παρ' ἄλλῳ Πρωτοδικεῖῳ προϋπηρεσίας ἢ τῆς Δικαστικῆς κλπ. προϋπηρεσίας, εἰς ἀναγνωριστέον χρόνον συμμετοχῆς ἐν τῷ Ταμείῳ. Πρὸ τῆς τοιαύτης ἐκπληρώσεως, (πλήρους καταβολῆς τοῦ δικαιώματος ἀναγνώσεως, εἰς ὃ ποσὸν ἐκάστοτε τοῦτο ἀνέρχεται κατὰ τὸν χρόνον τῆς καταβολῆς) οὐδεὶς χρόνος θεωρεῖται ἀναγνωριστέος».

Ἄρθρον 7.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἐδ. α' τῆς παρ. 1 τοῦ ἁρθρου 9 τοῦ Κατ'κοῦ καὶ μετὰ τὴν λέξιν «ΤΑΜΕΙΟΥ» καὶ πρὸ τῆς λέξεως «καὶ» προστίθενται αἱ λέξεις: «ἐγγεγραμμένων εἰς τὸ Μητρώον αὐτοῦ, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τοῦ Ταμείου. Προκειμένου δὲ περὶ ἐμμέτους ἡσυχασμένων μελῶν, δέον ὅπως ταῦτα ἔχουσιν ἀναγνωρισθῇ καὶ ἐγγραφῇ εἰς τὸ Μητρώον τοῦ Ταμείου, ἐπίσης δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου αὐτοῦ».

Ἄρθρον 8.

Εἰς τὸ τέλος τῆς περιπτώσεως β' τῆς παρ. 1 τοῦ ἁρθρου 9 τοῦ Κατ'κοῦ καὶ μετὰ τὴν λέξιν «παροχῇ» προστίθεται περίοδος ἔχουσα οὕτω:

«Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν τὸ ἀποβιώσαν μέλος εἶχεν ἐγγραφῇ εἰς τὸ Μητρώον τοῦ Δ.Σ. Ἀθηνῶν, πρὸ τῆς 22 Σε-

πτεμβρίου 1956 καὶ δὲν εἶχεν ἐγγραφῇ εἰς τὸ Ταμεῖον μέχρι τοῦ θανάτου του, ἢ ἐγγραφῇ τοῦτου εἰς τὸ Μητρώον τοῦ Ταμείου δύνανται νὰ γίνῃ τῇ αἰτήσῃ τῶν δικαιούχων τῆς λόγῳ θανάτου παροχῆς, οἵτινες δύνανται νὰ ζητήσῃ καὶ τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ γάμου τοῦ ἀποβιώσαντος ὡς καὶ τῶν προστατευμένων μελῶν αὐτοῦ, καὶ τὴν ἀναγνώρισιν τυχόν προϋπηρεσίας του ἐν γένει, ἐφ' ὅσον κατὰ πάσαν περίπτωσιν καταβάλλουν τὰς κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἁρθρῶν 4 καὶ 7 τοῦ Κατ'κοῦ, καθοριζόμενας μετὰ τῶν τόκων τῶν εισφορᾶς».

Ἄρθρον 9.

Εἰς τὸ τέλος τῆς πρώτης περιόδου τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἁρθρου 10 τοῦ Κατ'κοῦ καὶ μετὰ τὴν λέξιν «προϋποθέσεις», προστίθενται αἱ λέξεις: Κατ' οὐδένα τρόπον δικαιούται τῆς ἐφ' ἅπαξ παροχῆς ὁ διαγραφόμενος τοῦ Μητρώου τοῦ Δ.Σ. Ἀθηνῶν, λόγῳ μεταθέσεώς του ἐκ τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν. Οἱ διαγραφόμενοι τοῦ Μητρώου τοῦ Δ.Σ. Ἀθηνῶν λόγῳ διορισμοῦ τῶν εἰς θέσιν Συμβολαιογράφου, Ὑποθηκοφύλακος, Δικαστοῦ ἐν γένει, μέλους τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους καὶ ἐν γένει οἱ διαγραφόμενοι τοῦ Μητρώου λόγῳ ἀποδοχῆς ἐτέρας οἰαδήποτε θέσεως, ἐφ' ὅσον κέκτηνται τὰς προϋποθέσεις πρὸς λήψιν τῆς ὑπὸ τοῦ Ταμείου χορηγουμένης ἐφ' ἅπαξ παροχῆς, συμφώνως πρὸς τὰς ἐκάστοτε ἰσχύουσας διατάξεις, λαμβάνουν τὸ ἥμισυ (1)2) τῆς κατὰ τὰς διατάξεις ταύτας χορηγουμένης παροχῆς.

Ἄρθρον 10.

Εἰς τὸ ἄρθρον 11 τοῦ Κατ'κοῦ, προστίθεται καὶ 6 παράγραφος ἔχουσα οὕτω:

«Δύνανται τὸ Διοικ. Συμβούλιον τοῦ Ταμείου νὰ χορηγῇ εἰς ὅλους ἐξαιρητικᾶς περιπτώσεις, προκαταβολὴν ἐναντι τῆς ἐφ' ἅπαξ παροχῆς καὶ μέχρι τοῦ ἐνὸς τετάρτου (1)4) τοῦ εἰς ἐκάστην περίπτωσιν ποσοῦ ταύτης, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι, θὰ ἔχη γίνῃ δεκτὴ ἢ παραίτησις τοῦ δικαιούχου τῆς παροχῆς ὑπὸ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τοῦ Δ.Σ. Ἀθηνῶν, θὰ ἔχη γίνῃ ὑπὸ τῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ταμείου ἐλεγχος τῶν δικαιολογητικῶν τοῦ δικαιούχου καὶ οὗτος δικαιούται τῆς ἐφ' ἅπαξ παροχῆς».

Ἄρθρον 11.

Εἰς τὸ τέλος τῆς παρ. 2 τοῦ ἁρθρου 12 τοῦ Κατ'κοῦ, προστίθεται περίοδος ἔχουσα οὕτω:

«Διὰ τὴν συμπλήρωσιν καὶ μόνον τοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἁρθρου ἀπαιτουμένου ἐλαχίστου γόβου συμμετοχῆς ἐν τῷ Ταμείῳ, πρὸς λήψιν τῆς ἐφ' ἅπαξ παροχῆς, ὁ μετὰ τὸ ἔτος 1941 χρόνος Δικηγορίας παρ' ἄλλῳ Πρωτοδικεῖῳ, θεωρεῖται ὅτι τῇ συντελέσῃ τῆς ἀναγνωρίσεώς του, ὡς πραγματικῶς γόβος συμμετοχῆς ἐν τῷ Ταμείῳ».

Ὁ οὕτω ὑπολογιζόμενος γόβος, κατ' οὐδεμίαν περίπτωσιν δύνανται νὰ ὑπερβῇ τὴν ὅστις.

Ἄρθρον 12.

Οἱ κατ' ἐφαρμογὴν τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἁρθρου 20 τοῦ νόμου 4507)1966 παραιτηθέντες ἢ παραιτούμενοι τοῦ δικηγορικοῦ λειτουργήματος ἐντὸς ἐξ (6) μηνῶν ἀπὸ δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος καὶ δικαιούμενοι συνταξιοδοτήσεως παρὰ τοῦ Ταμείου Νομικῶν, δικαιοῦνται ἀνεξαρτήτως ἡλικίας καὶ ἐφ' ὅσον ἔχουν συμπληρώσει ποινικατικὴν ἢ καὶ ἀναγνωριστέον γόβον συμμετοχῆς εἰς τὸ Τ.Π.Δ. Ἀθηνῶν, τῶν ὑπεδ. α καὶ γ' τοῦ ἐδαφίου Β' τῆς παρ. 2 τοῦ ἁρθρου 7 τοῦ Κατ'κοῦ τοῦ Ταμείου, τοῦλάχιστον εἰκοσιν (20) ἐτῶν, νὰ λάβουν παρ' αὐτοῦ τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 13 τοῦ Κατ'κοῦ τοῦ Τ.Π.Δ. Ἀθηνῶν παροχήν, λόγῳ ἐκουσίας ἐξόδου, συνιστανέον εἰς τόσα τοιαυτοῦτά πέμπτα, ὅσα εἶναι τὰ ἔτη τῆς συνολικῆς ποινικατικῆς συμμετοχῆς ἢ καὶ ἀναγνωριστέας τοιαύτης εἰς τὸ Ταμεῖον.

Ἄρθρον 13.

1. Εἰς τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἁρθρου 15 τοῦ Κατ'κοῦ καὶ μετὰ τὰς λέξεις «αἱ ἀδελφαὶ αὐταὶ» ἀντικαθίσταται ἡ λέξις «ἀποστατεῦντο» διὰ τῶν λέξεων «συνετηροῦντο ἀποδεδειγμένως».

2. Εἰς τὴν αὐτὴν ἀνωτέρω παράγραφον καὶ μετὰ τὴν λέξιν «ἥμισυ» προστίθενται αἱ λέξεις «τοῦ ἐτέρου ἡμίσεος περιεχομένου εἰς τὸ Ταμεῖον, μὴ προσαυξανόντος ἐν οὐδεμίᾳ περι-

τώσει τὰς μερίδας τῶν τυχόν λοιπῶν δικαιούχων. Ἡ ὑπαρξίς δικαιούχων ἀδελφῶν, ἐρευνᾶται αὐτεπαγγέλτως ὑπὸ τοῦ Ταμείου καὶ δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ τυχὼν μὴ ἀσκησις τοῦ δικαιώματος αὐτῶν πρὸς λήψιν τῆς παροχῆς. Ἀποδεικνυμένης τῆς ὑπάρξεως τοιοῦτων δικαιούχων, τὸ δικαίωμα τῆς χήρας συζύγου περιορίζεται ὡς ἀποδεδειγμένως εἰς τὸ ἥμισυ τῆς παροχῆς».

3. Ἡ παρ. 2 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἀνωτέρω ὑπ' ἀριθ. 15 ἄρθρου τοῦ Κατ)κοῦ ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«Ἡ παροχὴ λόγῳ θανάτου χορηγεῖται τηρουμένων τῶν περιορισμῶν τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Κατ)κοῦ, ἐφ' ὅσον τὸ ἀποδιδῶσαν μέλος, εἶχε συμπληρωμένον χρόνον συμμετοχῆς ἐν τῷ Ταμείῳ πέντε (5) τοῦλάχιστον ἐτῶν, ἐξουρίσκειται δὲ καὶ ἰσοῦται πρὸς τὴν παροχὴν τοῦ ἄρθρου 14 τῆς ἀναπήρας.

* Ἀρθρον 14.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ Κατ)κοῦ, ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«1. Ὁ τυχὼν οἰασθῆποτε ἐφ' ἅπαξ παροχῆς ἐκ τῶν ἀνωτέρω μνημονευομένων διαγράφεται ὀριστικῶς ἐκ τοῦ Ταμείου».

* Ἀρθρον 15.

Τὸ ἄρθρον 17 τοῦ Κατ)κοῦ ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«1. Τὸ Ταμεῖον ἀναλόγως τῶν οἰκονομικῶν αὐτοῦ δυνατοτήτων, παρέχει εἰς τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 9 ἡρφαλισμένα πρόσωπα ἱατρικὴν καὶ ὑγειονομικὴν περίθαλψιν, ἣτις περιλαμβάνει:

α) Τὴν ἱατρικὴν ἐξέτασιν καὶ θεραπείαν αὐτῶν ἐν τῷ κεντρικῷ ἱατρείῳ, οἴκοι, καὶ ἐν τοῖς ἱατρείοις τῶν ἐξωτερικῶν ἱατρῶν.

β) Τὴν παροχὴν φαρμάκων ὡς καὶ πάσης φύσεως ἐργαστηριακῶν ἐξετάσεων διὰ τῶν ἐν χρήσει διαγνωστικῶν μέσων.

γ) Τὴν νοσοκομεικὴν καὶ σανατοριακὴν αὐτῶν περίθαλψιν.

δ) Τὴν προληπτικῶς παρ' ἱατρῶν παρακολούθησιν τῆς ὑγίεινῆς αὐτῶν καταστάσεως, ὡς καὶ τὴν ἐν γένει προληπτικὴν ὑγίεινὴν αὐτῶν, ἐντὸς ὅμοως τοῦ Πολυϊατρείου τοῦ Ταμείου.

ε) Τὴν ὁργάνωσιν παιδικῶν ἐξοχῶν καὶ παιδικῶν σταθμῶν χάριν τῶν τέκνων τῶν ἡρφαλισμένων, ὡς καὶ τὴν ὁργάνωσιν οἰκονομικῶν καταστηνῶσεων.

στ) Τὴν παροχὴν ἐπιδόματος ἀσθενείας εἰς τὰ νοσηλευόμενα πέραν ὁρισμένου χρόνου ἐν σανατορίοις, νοσοκομείοις, κλινικαῖς καὶ οἴκοι, προσωρινῶς πλήρως ἀνίκανα πρὸς ἀσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματος ἅμιστα μέλη αὐτοῦ καὶ ἔχοντα ἀνάγκην πρὸς διατροφὴν αὐτῶν καὶ τῆς οἰκονομείας τῶν τοῦ ἐπιδόματος τούτου, κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ συνταχθέντος κανονισμοῦ ὁριστινόμενα.

2. Ὑγειονομικῆς περιθάλψεως δικαιούνται πάντα τὰ μέλη τοῦ Ταμείου, αἱ σύζυγοι, τὰ ἀνήλικα τέκνα αὐτῶν, ὡς καὶ τὰ ἀνίκανα πρὸς ἐργασίαν ἄλλα τέκνα, ἀνεξαρτήτως ἡλικίας. Τὰ ἀποδεδειγμένως σπουδάζοντα τέκνα, δικαιούνται περιθάλψεως μὲν: τῆς συμπληρώσεως τοῦ εἰκοστοῦ πέμπτου ἔτους τῆς ἡλικίας τῶν, ἐφ' ὅσον θὲν ἐργάζονται, καὶ θὲν ἔχουν ἴδια εἰσοδήματα. Τῆς αὐτῆς περιθάλψεως, δικαιούνται αἱ ἀνήλικαι ἄγαμοι ἀδελφαὶ καὶ οἱ γονεῖς τῶν ἡρφαλισμένων μελῶν, ἐφ' ὅσον συνοικοῦν καὶ συντηροῦνται ἀποδεδειγμένως ὑπὸ τοῦ ἡρφαλισμένου.

3. Οἱ δοοὶ καὶ αἱ προϋποθέσεις τῆς κατὰ τὸ παρὼν ἄρθρον παρεχόμενης ἱατρικῆς καὶ ὑγειονομικῆς περιθάλψεως, τὸ εἶδος καὶ ἡ ἐκτασις αὐτῆς, δι' ἐκάστην κατηγορίαν ἡρφαλισμένων μελῶν τοῦ Ταμείου, ὡς καὶ δι' ἐκαστὸν εἶδος αὐτῆς, αἱ διακοίσεις ταύτης, ὁ τοποθεσία τῆς παροχῆς, ὁ γόνος καὶ ἡ διάθεσις ἐκάστης παροχῆς, ὡς καὶ ἡ ἀναστολὴ τῆς νοσηγῆσεως τῶν ἀνωτέρω παροχῶν, δι' ὁρισμένους δικαιολογούσας αὐτῇ λόγους, καὶ αἱ ἐν γένει λεπτομέρειαι ταύτης, θέλονται ὁρισθῆ ὑπὸ τοῦ Κανονισμοῦ περιθάλψεως, ὅστις θέλει ἐντὸς ἐξ (6) μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἐγκριθῆ ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τοῦ Ταμείου.

Μένει τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Κανονισμοῦ τούτου, ἀπενεχτὰ τὰ διὰ τοῦ παρόντος ἄρθρου ρυθμιζόμενα θέματα, θὰ ἐξελουθεῖν νὰ διέπονται προσωρινῶς, δι' ἀποφάσεων τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ταμείου.

4. Τῆς ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ ἱατρικῆς καὶ ὑγειονομικῆς περιθάλψεως δὲν δικαιούνται μέλη τοῦ Ταμείου, ἅμιστα ἢ ἅμιστα ἐφ' ὅσον ταῦτα εἶναι συγχρόνως καὶ μέλη οἰουδήποτε ἄλλου Ταμείου Προνοίας περιθάλψεως ἢ ἐτέρου Ὁργανισμοῦ, καλύπτοντος ἐξ ὁλοκλήρου τὴν κατὰ τὸ παρὼν καὶ τοὺς ἰσχύοντας ἐκάστοτε κανονισμοὺς προβλεπόμενὴν περίθαλψιν, ἐκτὸς ἐάν ἤθελον παραιτηθῆ τῆς παρεχόμενης περιθάλψεως ἀπὸ τοῦ ἐτέρου Ὁργανισμοῦ ἢ Ταμείου. Ἐν περιπτώσει, μὴ πλήρους καλύψεως, τὸ μέρος δικαιούται εἰς τὴν παροχὴν τῆς περιθάλψεως διὰ τὰς περιπτώσεις καὶ τὰ ποσὰ τὰ μὴ καλυπτόμενα ὑπὸ τοῦ ἐτέρου Ταμείου ἢ Ὁργανισμοῦ. Ὡσαύτως, ἐν ἡ περιπτώσει τὸ μέρος, δικαιούται εἰς προσωρινὴν μόνον ἀσφάλισιν παρ' ἄλλῳ Ταμείῳ ἢ Ὁργανισμῷ εὐθὺς ὡς παύσῃ ὑφιστάμενον τὸ τοιοῦτον δικαίωμα τοῦ, δικαιούνται ἐκ νέου εἰς τὴν παροχὴν τῆς ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ περιθάλψεως.

5. Τῆς ἀνωτέρω ἱατρικῆς καὶ ἐν γένει ὑγειονομικῆς περιθάλψεως δικαιούνται καὶ τὰ μέλη τοῦ Ταμείου, ὡς καὶ τὰ ὑπ' αὐτῶν προστατευόμενα τοιαῦτα, καθ' ὅσον χρόνον τελοῦν ἐν νομίμῳ ἀναστολῇ ἐφ' ὅσον ἔχουν ὁλικῶς ἐκπληρώσει τὰς πρὸς τὸ Ταμεῖον ὑποχρεώσεις τῶν, ἤτοι ἐφ' ὅσον ἔχουν καταβάλλει τὴν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 7 προβλεπόμενὴν εἰσφοράν ἀναγνωρίσεως τῆς ἐν ἀναστολῇ ὑπηρεσίας τῶν, μέχρι τοῦ χρόνου τῆς αἰτουμένης παροχῆς.

* Ἀρθρον 16.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ πρώτου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ Καταστατικοῦ καὶ μετὰ τὴν λέξιν «Ταμεῖον» προστίθενται αἱ λέξεις:

«Προκειμένου περὶ καταβολῆς (πληρωμῆς) μέχρι ποσῶν χιλίων (1.000) δραχ., τὸ Ταμεῖον, δύναται νὰ ἐνεργῇ τὰς πληρωμὰς τοῦ καὶ διὰ τοῦ εἰδικοῦ Ταμείου αὐτοῦ, μὴ ἀπαιτουμένης τῆς μέτῳ Τραπεζῆς πληρωμῆς».

* Ἀρθρον 17.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 24, προστίθεται καὶ τρίτη παράγραφος ἔχουσα οὕτω:

«Τὸ Ταμεῖον ὑποχρεωτικῶς συμψήφίζει ὁλόκληρον τὸ ποσὸν πάσης παροχῆς, πρὸς ἀπαιτήσιν αὐτοῦ, κατὰ τοῦ δικαιούχου τῆς παροχῆς μέλους τοῦ Ταμείου ἢ τῆς οἰκονομείας αὐτοῦ ἀπορροεῦστος ἐξ ἀσφαλιστικῆς σχέσεως καὶ ἀσχετῶς τῆς τυχόν ἰδιότητος τῶν δικαιούχων, ὡς κληρονόμων τοῦ ὀφειλέτου τοῦ Ταμείου.

3) Τὰ μέχρι σήμερον δικαιώματα τρίτων ἐπὶ τῶν χορηγούμενων ὑπὸ τοῦ Ταμείου παροχῶν, θὲν θίγονται ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸν ἀντίθεμεν τὴν δημοσιεύσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Νοεμβρίου 1966

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

Β.

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Κ. ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ

(2)

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 951

Περὶ κυρώσεως τροποποιήσεως τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Ταμείου Προνοίας Δικηγόρων Φλωρίνης.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν: 1) Τὸ ἄρθρον 1 παρ. 1 καὶ 2 τοῦ Α.Ν. 87/1936 περὶ ἱερέσεως Ταμείων Προνοίας παρ' ἐκαστῷ Δικηγορικῷ Συλλόγῳ, 2) τὸν ὑπ' ἀριθ. 753/1948 Νόμον περὶ διατάξεων τινῶν ἀρροφῶν τὴν περὶ τῶν Ταμείων Προνοίας Δικηγόρων Νομοθεσίαν καὶ 3) τὴν ὑπ' ἀριθ. 843/1966 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάσσουμεν:

Κυροῦνται ἡ ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν μελῶν τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Φλωρίνης τῆς 14ης Φεβρουαρίου 1966 ἀποφασισθείσα τροποποιήσις τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Ταμείου

Προνοίας Δικηγόρων Φλωρίνης, κυρωθέντος διά τῶ ἀπὸ 26.4.1940 Β. Δ. τοῦ δημοσιευθέντος εἰς τὸ Φ.Ε.Κ. 141)1940 (τεύχος Α') καὶ τροποποιηθέντος διά τῶν ἀπὸ 3.5.1947 (Φ.Ε.Κ. 147 Α'), 29.10.1948 (Φ.Ε.Κ. 305 Α'), 26.3.1955 (Φ.Ε.Κ. 112 Α'), 6.5.1959 (Φ.Ε.Κ. 81 Α') καὶ 4.8.1962 (Φ.Ε.Κ. 129 Α') Β. Δ. τῶν, ἔχοντα οὕτω:

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἄρθρον 3 τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Ταμείου Προνοίας Δικηγόρων Φλωρίνης, ὡς ἀντικατεστάθη διά τοῦ Β.Δ. τῆς 29 Ὀκτωβρίου 1948, δημοσιευθέντος εἰς τὸ Φ.Ε.Κ. 303)27.11.1948 (τεύχος Α') ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

Ἄρθρον 3.

1. Μέλη τοῦ Ταμείου εἶναι ἅπαντες ὑποχρεωτικῶς οἱ νομίμως διορισμένοι δικηγόροι καὶ ἐγγεγραμμένοι ἐν τῷ Μητρώῳ τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Φλωρίνης ὡς καὶ οἱ μέλλοντες τοιοῦτοι, οἱ διατηροῦντες ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Πρωτοδικείου Φλωρίνης τὸ Δικηγορικὸν τῶν Γραφείων καὶ ἀποκύντες πραγματικῶς καὶ ἀποκλειστικῶς τὴν Δικηγορίαν ἐν τῇ περιφερείᾳ ταύτῃ καὶ ἐκπληροῦντες τὰς ἐν τῷ Καταστατικῷ ἀναγραφόμενας ὑποχρεώσεις τῶν. Ἐκ τοῦ Μητρώου τῶν μετόχων διαγράφονται ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ ἑκάστον ἔτος οἱ μετατιθέμενοι, οἱ ἀποχωροῦντες, οἱ ἀποβιβάσαντες καὶ οἱ συνεπείᾳ ἀπουσίας λοιποὶ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Καταστατικοῦ διαγραφόμενοι κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς.

2. Μέλη τοῦ Ταμείου εἶναι καὶ οἱ Δικολάβοι, οἱ διατελέσαντες τοιοῦτοι πρὸ τῆς ἱδρύσεως τοῦ Ταμείου Προνοίας Δικηγόρων Φλωρίνης ἐφ' ὅσον καταβάλωσι ὡς δικαίωμα ἐγγραφῆς δραχμὰς χιλίας (1.000)).

Ἄρθρον 2.

Ἡ δευτέρα παράγραφος τοῦ ἁρθρου 10 τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Ταμείου Προνοίας Δικηγόρων Φλωρίνης, ὡς ἀντικατεστάθη διά τοῦ ἁρθρου 5 τοῦ Β.Δ. τῆς 10 Ἀπριλίου 1959, δημοσιευθέντος εἰς τὸ Φ.Ε.Κ. 81)6.5.1959 (τεύχος Α') καὶ ἐτροποποιήθη διά τοῦ ἁρθρου 2 τοῦ Β.Δ. ὑπ' ἀριθ. 510)1962, δημοσιευθέντος εἰς τὸ Φ.Ε.Κ. 129)20.8.1962 (τεύχος Α') ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«Τὸ βοήθημα τοῦτο ὁρίζεται ἴσον μὲ βασικὰς δραχμὰς 5.000 πολλαπλασιαζομένης ἐπὶ τὸν ἐκάστοτε ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης καθοριζόμενον συντελεστήν διὰ τὰς ἐν τῷ Κώδικι περὶ Δικηγόρων ἀναφερομένης ἀμοιβᾶς, προσαυξάνεται δὲ κατὰ ποσοτὸν 5 ο) δι' ἑκάστον ἔτος πραγματικῆς συμμετοχῆς τοῦ μετόχου εἰς τὸ Ταμεῖον μετὰ τὴν συμπλήρωσιν εἰκοσθετοῦς πραγματικῆς συμμετοχῆς εἰς αὐτό. Τὸ βοήθημα τοῦτο ὁρίζεται ἴσον μὲ βασικὰς δραχμὰς 2.000 διὰ τοὺς δικολάβους.

Ὅπου ἐν τῷ παρόντι ἀναφέρεται ἡ λέξις δικηγόροι νοοῦνται καὶ οἱ δικολάβοι.

Ἄρθρον 3.

Ἡ πέμπτη παράγραφος τοῦ ἁρθρου 10 τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Ταμείου Προνοίας Δικηγόρων Φλωρίνης, ὡς τοῦτο ἀντικατεστάθη διά τοῦ ἁρθρου 5 τοῦ Β.Δ. τῆς 10 Ἀπριλίου 1959, δημοσιευθέντος εἰς τὸ Φ.Ε.Κ. 81)6.5.1959 (τεύχος Α') ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«Εἰς τοὺς ἐκουσίως ἀποχωροῦντας τῆς ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Πρωτοδικείου Φλωρίνης ἐνεργοῦ δικηγορίας καὶ τοῦ Ταμείου πρὸ τῆς πληρώσεως τῶν διὰ τὴν ἀπόληψιν τοῦ δικαίωματος ἐπὶ τοῦ βοηθήματος λόγῳ πώλυτος ὑπηρεσίας ὄρων τοῦ παρόντος ἁρθρου, ἐὰν ἡ τοιαύτη ἀποχώρησις ᾗθελε πραγματοποιηθῇ πρὸ τῆς συμπληρώσεως δεκαετοῦς συμμετοχῆς τῶν ἐν τῷ Ταμείῳ οὐδὲν ἐπιστρέφεται ἐκ τῶν παρ' αὐτῶν ὁπωσδήποτε καταβληθέντων. Ἐὰν ὅμως ἡ τοιαύτη ἀποχώρησις γίνεσθαι μετὰ τὴν συμπλήρωσιν δεκαετοῦς συμμετοχῆς ἐν τῷ Ταμείῳ, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἐπιστρέφεται εἰς αὐτοὺς ποσὴν ἴσην πρὸς τὸ γινόμενον τῶν πέρην τῆς δεκαετίας ἐτῶν συμμετοχῆς εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ ἀποχωροῦντος ἐκουσίως μετόχου ἐπὶ βασικὸν ποσὴν δραχμῶν 100 πολλαπλασιαζομένην ἐπὶ τὸν ἐκάστοτε ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης ὁριζόμενον συντελεστήν διὰ τὰς ἐν τῷ Κώδικι περὶ Δικηγόρων ἀναφερομένης ἀμοιβᾶς. Εἰς τὴν ὡς ἄνω περίπτωσιν περιλαμβάνονται ἐκτὸς τῶν διὰ μεταθέσεως ἢ παρατήσεως κλπ. ἐκουσίως ἀποχωρούντων καὶ οἱ δι' οἰκονομικὰς αἰτίας παύμενοι. Εἰδικῶς

διὰ τὴν περίπτωσιν τῶν διὰ μεταθέσεως εἰς ἕτερον Πρωτοδικεῖον ἀποχωρούντων δικηγόρων μετόχων τοῦ Ταμείου, διακαίονται οὗτοι ἐπιστροφῆς ποσοῦ ἴσου πρὸς τὸ γινόμενον τῶν ἐτῶν πραγματικῆς συμμετοχῆς αὐτῶν εἰς τὸ Ταμεῖον ἐπὶ βασικὸν ποσὴν δραχμῶν 100 πολλαπλασιαζομένην ἐπὶ τὸν ἐκάστοτε ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης ὁριζόμενον ὡς ἄνω συντελεστήν, ὃ δὲ τοιοῦτος ἀτομικὸς λογαριασμὸς τῶν παραδίδεται εἰς χεῖρας τούτων».

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργόν, ἀνατίθεται τὴν δημοσιεύσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Νοεμβρίου 1966

**ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
Β.**

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Κ. ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ

(3)

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 952

Περὶ κυρώσεως τροποποιήσεως τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Ταμείου Προνοίας Δικηγόρων Ἡρακλείου.

**ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ**

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν:

1) Τὸ ἄρθρον 1 παρ. 1 καὶ 2 τοῦ Α. Ν. 87)1936 «περὶ ἱδρύσεως Ταμείου Προνοίας παρ' ἑκάστῳ Δικηγορικῷ Συλλόγῳ», 2) τὸ ἄρθρον 1 παρ. 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 753)1948 Νόμου «περὶ διατάξεων τινῶν ἀφορωσῶν τὴν περὶ τῶν Ταμείων Προνοίας Δικηγόρων Νομοθεσίαν» καὶ 3) τὴν ὑπ' ἀριθ. 844)1966 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαν καὶ διατάσσουσαν:

Κυροῦται ἡ ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν μελῶν τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Ἡρακλείου τῆς 13 Μαρτίου 1966 ἀποφασισθεῖσα τροποποίησις τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Ταμείου Προνοίας Δικηγόρων Ἡρακλείου, κυρωθέντος διὰ τοῦ ἀπὸ 1)30.9.1950 Β. Δ., δημοσιευθέντος εἰς τὸ ΦΕΚ 218)1950 (τεύχος Α') καὶ τροποποιηθέντος διὰ τῶν ἀπὸ 17)3.4.1959 (ΦΕΚ 64)1959 Α'), 18.10.1963 (ΦΕΚ 184 Α') καὶ 10.12.1964 (ΦΕΚ 7)1965 Α') Βασι. Διαταγμάτων, ἔχοντα οὕτω:

Ἄρθρον 1.

1) Ἡ παρ. 2 τοῦ ἁρθρου 7 τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Ταμείου Προνοίας Δικηγόρων Ἡρακλείου ὡς ἀντικατεστάθη διά τοῦ ἁρθρου 7 τοῦ ἀπὸ 17.3.1959 (ΦΕΚ 64 Α') Β. Δ., ἀντικαθίσταται ὡς κάτωθι:

Δραχμαὶ δέκα πέντε χιλιάδες ὡς δικαίωμα ἐγγραφῆς καταβαλλόμεναι ὑπὸ παντὸς δικηγόρου μετατιθεμένου ἐξ ἄλλου Δικαστηρίου παρὰ τῷ Πρωτοδικεῖῳ Ἡρακλείου καὶ δραχμαὶ δέκα πέντε χιλιάδες (15.000) ὑπὸ παντὸς διοριζομένου παρ' αὐτῷ ἐφ' ὅσον λαμβάνει σύνταξιν ἢ μέρημα παρὰ τοῦ Δημοσίου ἢ οἰουδήποτε ἀσφαλιστικοῦ Ταμείου ἢ Νομικοῦ Προσώπου Δημοσίου Δικαίου ἢ ὡς τῶν δραχμῶν δύο χιλιάδων (2000) κατὰ μῆνα. Ἐφ' ὅσον λαμβάνει σύνταξιν μικροτέρην τῶν δραχμῶν δύο χιλιάδων (2000) τὸ δικαίωμα ἐγγραφῆς εἶναι δραχμαὶ πέντε χιλιάδες (5.000).

2) Ἡ παρ. 3 τοῦ αὐτοῦ ἁρθρου ἀντικαθίσταται ὡς κάτωθι:

Δραχμαὶ χίλια (1.000) διὰ τὴν ἀναγνώρισιν γάμου καταβαλλόμεναι ἐντὸς τριμήνου προθεσμίας ἀπὸ τῆς τελέσεως τοῦ γάμου.

3) Εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον προστίθεται παράγραφος ὑπ' ἀριθ. 9, ἔχουσα οὕτω:

Τὰ ὑπὸ τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου καταβαλλόμενα προερχόμενα ἐξ ἐπιβληθείσης ἢ ἐπιβληθήσασθαι εἰσφορᾶς.

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἄρθρον 8 τοῦ Καταστατικοῦ ὡς ἀντικατεστάθη διά τοῦ ἀπὸ 10.12.1964 (ΦΕΚ 7)1965 Α') Β. Δ., ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

Πόροι του Ταμείου είναι: τὰ ὑπὸ τοῦ δικηγόρου καταβαλλόμενα τέλη κατὰ τὴν ἐπιχείρησιν τῶν κατωτέρω ἐξωδίκων ἢ δικαστικῶν πράξεων. Ἐκ τῶν τελῶν τούτων ἕκαστος δικηγόρος ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλλῃ κατ' ἔτος εἰς τὸ Ταμεῖον ποσὸν ἴσον μὲ τὸ ἐκατονταπλάσιον τοῦ ἐκάστου καταβλητέου διὰ τὴν παράστασιν ἐνώπιον τοῦ Πρωτοδικείου. Δικηγόρος μὴ πραγματοποιοῦν ἀποδεξιγμένως τσαυτάς καταβολὰς ἐντὸς ἐνὸς ἔτους ὑποχρεοῦται νὰ συμπληρώσῃ τὸ ἐλλείπον διὰ μετρητῶν ἐντὸς τοῦ πρώτου ἐξαμήνου τοῦ ἐπομένου ἔτους. Εἰς ἐξαίρετικὰς περιπτώσεις ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Ταμείου δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν καταβολὴν τοῦ ἐλλείποντος εἰς 4 τριμηνιαίας δόσεις.

Α) Εἰς τὴν πολιτικὴν διαδικασίαν:

1) Ἐπὶ τοῦ πρωτοτύπου παντὸς εἰσγωγικοῦ δίκης δικογράφου καὶ προτάσεων ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδικοῦ ἢ τοῦ Εἰρηνοδικοῦ δραχ. δέκα (10).

2) Ἐπὶ τοῦ πρωτοτύπου πάσης ἀγωγῆς προσωρινῶν μέτρων ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδικοῦ ἢ τοῦ Εἰρηνοδικοῦ δραχ. εἴκοσι (20).

3) Διὰ πᾶσαν παράστασιν ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδικοῦ ἢ Εἰρηνοδικοῦ ἢ Εἰσγητοῦ παρὰ τῷ Εἰρηνοδικεῖο δραχ. δέκα (10), πλὴν τῆς διαδικασίας τῶν προσωρινῶν μέτρων δι' ἣν τὸ τέλος ὀρίζεται εἰς δραχμὰς εἴκοσι (20).

4) Ἐπὶ τοῦ πρωτοτύπου παντὸς εἰσγωγικοῦ τῆς δίκης δικογράφου, ἐφέσεως καὶ προτάσεων ἐνώπιον τοῦ Πρωτοδικείου ἢ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν ἢ Ἐργατικοῦ Δικαστοῦ δραχ. εἴκοσι (20).

5) Ἐπὶ τοῦ πρωτοτύπου πάσης αἰτήσεως ἀναστολῆς ἐκτελέσεως, παρατάσεως προθεσμίας ἀποδείξεων, διορισμοῦ Εἰσγητοῦ Δικαστοῦ, ὁρισμοῦ πραγματογνώμονος, ἐφ' ὅσον ὑποβάλλονται: πρὸς τὸν Πρόεδρον Πρωτοδικῶν δραχμὰς εἴκοσι (20) ἐφ' ὅσον ὑποβάλλονται πρὸς τὸν Εἰρηνοδικὴν δραχμὰς δέκα (10).

6) Διὰ πᾶσαν παράστασιν ἐνώπιον τοῦ Πρωτοδικείου ἢ Προέδρου Πρωτοδικῶν ἢ Ἐργατικοῦ Δικαστοῦ ἢ Εἰσγητοῦ παρὰ τῷ Πρωτοδικεῖο δραχμὰς εἴκοσι (20).

7) Ἐπὶ τῶν υποθέσεων δι' ἃς καταβάλλεται δικαστικὸν ἔσθημον εἰσπράττεται διὰ τὴν πρώτην παράστασιν ἐκάστου δικηγόρου ποσοστὸν 10ο ἐπὶ τοῦ Δικαστικοῦ ἐσθήμου, μὴ δυνατόν νὰ εἶναι ὀλιγώτερον τῶν δραχμῶν δέκα (10).

8) Ἐπὶ τοῦ πρωτοτύπου ἐφέσεως κατ' ἀποφάσεως Πρωτοδικείου ἢ Προέδρου Πρωτοδικῶν ἢ αἰτήσεως ἀναψηλαφῆσεως κατατιθεμένης εἰς τὸ Πρωτοδικεῖον Ἡρακλείου δραχ. τεσσαράκοντα (40).

9) Ἐπὶ τοῦ πρωτοτύπου πάσης αἰτήσεως ἀναίρεσεως ἐφ' ὅσον κατατίθεται εἰς τὸ Πρωτοδικεῖον Ἡρακλείου δραχ. ἑκατὸν (100).

Β) Εἰς τὴν ποινικὴν διαδικασίαν:

1) Ἐπὶ τοῦ πρωτοτύπου πάσης μηνύσεως ἢ αἰτήσεως ἢ ὑπομνήματος πρὸς Εἰσαγγελικὴν Ἀρχήν, Δημόσιον Κατήγορον, Ἀνακριτὴν ἢ Προανακριτὴν, Πταισματοδίκην, συμπειλαζομένων καὶ τῶν ἀκούοντων ποινικὴν ἀγωγὴν Στρατιωτικῶν Διοικητῶν, τῶν Εἰσγητῶν καὶ τῶν Ἐπιτρόπων Στρατοδικείου δραχμὰς 10.

2) Διὰ πᾶσαν παράστασιν ἐνώπιον Πταισματοδικείου ἢ Πταισματοδίκου ἢ Προανακριτικοῦ ὑπαλλήλου δραχ. δέκα (10).

3) Διὰ πᾶσαν παράστασιν ἐνώπιον τοῦ Μονομελοῦς Πλημμελειοδικείου δραχ. εἴκοσι (20).

4) Διὰ πᾶσαν παράστασιν ἐνώπιον τοῦ Τριμελοῦς Πλημμελειοδικείου Ἀνακριτοῦ ἢ Δικαστικοῦ Συμβουλίου δραχ. τριάκοντα (30).

5) Διὰ πᾶσαν παράστασιν ἐνώπιον τοῦ Κακουργιοδικείου ἢ Στρατοδικείου ἢ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου τοῦ Α. Ν. 533/1945 δραχμὰς ἑκατὸν (100).

Γ) Εἰς τὰς Διοικητικὰς υποθέσεις:

Ἐπὶ τοῦ πρωτοτύπου πάσης ἐνστάσεως, προσφυγῆς, ἀνακοπῆς, αἰτήσεως καὶ παντὸς ἐν γένει ἐνδίκου μέτου ἀκουμένου ἐνώπιον Διοικητικῶν Δικαστηρίων, Διοικητικῶν Ἐπιτροπῶν ἢ ἐκδικαστικῶν Ἐπιτροπῶν ἢ ὑποβαλλομένων πρὸς Διοικητικὰς ἢ Ἐκκλησιαστικὰς Ἀρχὰς ἐντὸς τοῦ Νομοῦ Ἡρα-

κλείου ἐδρουούσας ὡς καὶ κατὰ πᾶσαν παράστασιν ἐνώπιον τῶν αὐτῶν Ἐπιτροπῶν ἢ Ἀρχῶν ἐφ' ὅσον συντάσσεται πραγματικὸν ἢ ἐκδίδεται ἀπόφασις δραχμὰς δέκα (10). Κατ' ἐξαίρεσιν τὰ ἐνδίκια ταῦτα μέσα ἢ αἰτήσεις ἐνώπιον τοῦ Πρωτοδικαίου Φορολογικοῦ Δικαστηρίου ἐν τριμελεῖ συνάσσει ὡς καὶ ἡ παράστασις ἐνώπιον τοῦ ἰδίου Δικαστηρίου ὑπὸ τὴν ἰδίαν σύνθεσιν ὑποβάλλονται εἰς τὸ τέλος δραχ. εἴκοσι (20). Ἐπὶ τοῦ πρωτοτύπου παντὸς ἐνδίκου μέτου ἀκουμένου κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν ἰδίων Ἐπιτροπῶν καὶ Δικαστηρίων δραχ. δέκα (10), πλὴν τῆς ἐφέσεως κατ' ἀποφάσεως Πρωτοδικαίου Φορολογικοῦ Δικαστηρίου, ἥτις ὑποβάλλεται εἰς τέλος δραχ. εἴκοσι (20).

Δ) Εἰς τὰς ἐξωδίκους πράξεις καὶ πράξεις ἐκτελέσεως:

Ἐπὶ ἐπιταγῆς, προγράμματος πλειστηριασμοῦ, ἀναγγελίας εἰς πλειστηριασμόν, ἀναδηλητικῆς εἰδοποιήσεως πλειστηριασμοῦ, κατασχετηρίου καὶ πάσης ἐπὶ πλειστηριασμοῦ παραστάσεως δραχ. εἴκοσι (20).

Ἐὰν τὰ ἀνωτέρω δικόγραφα ἀφορροῦν εἰς ἐκτέλεσιν ἀποφάσεως Εἰρηνοδικείου, Πταισματοδικείου ἢ Εἰρηνοδικοῦ δραχ. δέκα (10). Ἐφ' ὅσον κοινοποιούνται πλείονα πρωτότυπα, τὸ τέλος καταβάλλεται ἐφ' ἅπαξ, τοῦ διπλοτύπου προσαρτωμένου εἰς τὸ κοινοποιούμενον τῷ πρώτῳ τῶν καθ' ὧν, γενομένης μνείας εἰς τὰ ὑπόλοιπα πρωτότυπα.

2) Διὰ παράστασιν ἐνώπιον Συμβολαιογράφου κατὰ τὴν κατάρτισιν συμβολαίου δραχ. πενήκοντα (50). Διὰ πᾶσαν ἄλλην παράστασιν ἐνώπιον Συμβολαιογράφου δραχ. τριάκοντα (30) ὡς καὶ διὰ πᾶσαν αἴτησιν πρὸς Συμβολαιογράφον ἢ Ὑποδικροφύλακα δραχ. δέκα (10).

Ἄρθρον 3.

Ἡ δευτέρα περίοδος τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Καταστατικοῦ ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ ἀπὸ 17.3.1959 (ΦΕΚ 64 Α') Β. Δ., ἀντικαθίσταται ὡς κάτωθι:

Τὰ προσωρινὰ βοηθήματα δὲν δύναται νὰ υπερβαίνουν ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει τὰ δύο τοῖς ἑκατὸν τῶν ἐσθῶν τῶν πραγματοποιηθέντων ὑπὸ τοῦ Ταμείου κατὰ τὴν χρῆσιν τοῦ προηγούμενου ἔτους, μετὰ τὴν ἀφίρεσιν τῶν ἐσθῶν Διοικήσεως καὶ Διαχειρίσεως.

Ἄρθρον 4.

1. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ Κεφαλαίου Α τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ Καταστατικοῦ, ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἀπὸ 18.10.1963 (ΦΕΚ 184 Α') Β. Δ., ἀντικαθίσταται ὡς κάτωθι:

2. Εἰς τοὺς ἀποχωροῦντας τοῦ δικηγορικοῦ λειτουργήματος μετόχους μετὰ εἰκοσαετὴ τοῦλάχιστον ἀσκήσιν αὐτοῦ καὶ ἔχοντας πενταετὴ τοῦλάχιστον πραγματικὴν συμμετοχὴν εἰς τὸ Ταμεῖον, χορηγεῖται ἐφ' ἅπαξ βοηθῆμα ἐκ δραχ. 20.000 προσαυξανόμενον κατὰ 50ο δι' ἕκαστον συμπληρωμένον ἔτος πραγματικῆς συμμετοχῆς εἰς τὸ Ταμεῖον πέραν τῆς δεκάτης. Ἐξαίρετικῶς χορηγεῖται ἐφ' ἅπαξ βοηθῆμα ἴσον πρὸς τὸ ἥμισυ τοῦ ὀριζομένου ὑπὸ τῆς προηγούμενης περιόδου εἰς τοὺς ἀποχωροῦντας τοῦ δικηγορικοῦ λειτουργήματος μετόχους πρὸς συνταξιοδότησιν ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον, ἐφ' ὅσον ἔχουσι συμπληρώσει δεκαπενταετὴ τοῦλάχιστον ἀσκήσιν τοῦ δικηγορικοῦ λειτουργήματος καὶ πενταετὴ τοῦλάχιστον πραγματικὴν συμμετοχὴν εἰς τὸ Ταμεῖον. Τὸ βοηθῆμα ἐν πάσῃ περιπτώσει δὲν δύναται νὰ υπερβῇ τὸ ποσὸν τῶν 35.000 δραχμῶν.

3. Τὸ Κεφάλαιον Δ' τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ Καταστατικοῦ ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ ἀπὸ 17.3.1959 (ΦΕΚ 64 Α') Β. Δ., ἀντικαθίσταται ὡς κάτωθι:

1. Ἡ ἐπιβάρυνσις τοῦ Ταμείου διὰ τὴν ἐν γένει ἱατρικὴν καὶ νοσηλευτικὴν περίθαλψιν ἐκάστου μετόχου καὶ τῶν προστατευομένων μελῶν τῆς οἰκογενείας του δὲν δύναται νὰ υπερβῇ κατ' ἔτος τὸ ποσὸν τῶν δέκα πέντε χιλιάδων δραχμῶν. Τὸ ποσὸν τοῦτο ἐπιμερίζεται ὡς κάτωθι: Διὰ τὴν ἐν γένει ἱατρικὴν, φαρμακευτικὴν περίθαλψιν καὶ εἰδικὴν περίθαλψιν καὶ παρακλινικὰς ἐξετάσεις πλὴν τῆς νοσοκομειακῆς τοιαύτης δὲν δύναται νὰ διατεθῇ δι' ἕκαστον μέτοχον καὶ τὴν οἰκογενεῖάν του ποσὸν ὑπερβαῖνον ἐν συνόλῳ τὰς δραχμὰς τέσσαρας χιλιάδας κατ' ἔτος. Ἐφ' ὅσον ὁμοῦς συντρέξῃ περίπτωσις εἰσγωγῆς εἰς νοσηλευτικὸν ἱδρυμα καὶ παροχῆς νοσοκομεια-

κῆς περιθάλψεως, τὸ ποσὸν τὸ παρεχόμενον διὰ νοσηλείαν, ἱατρικὰς ἀμοιβὰς, φάρμακα καὶ παρακλινικὰς ἐξετάσεις διὰ τὴν ἀποθνήσκον δι' ἣν ἡ νοσοκομειακὴ περίθαλψις, δύναται νὰ φθάσῃ ἐν τῷ συνόλῳ κατ' ἔτος διὰ τὸν μέτοχον καὶ τὴν οἰκογενεῖάν του τὰς δραχμὰς δέκα πέντε χιλιάδας.

2. Δι' ἕκαστον μέτοχον τηρεῖται ἰδίᾳ μερὶς ἱατροφαρμακευτικῆς περιθάλψεως εἰς χρέωσιν τῆς ὁποίας ἀγονταὶ τὰ ἀπὸ τοῦ 1966 καὶ ἐφεξῆς καταβαλλόμενα ὑπὸ τοῦ Ταμείου χρηματικὰ ποσὰ διὰ τὴν ὑγειονομικὴν ἐν γένει περίθαλψιν τοῦ μετόχου ἢ τῆς οἰκογενείας του. Εἰς πίστωσιν τῆς ἰδίας μερίδος φέρεται τὴν 31.12 ἐκάστου ἔτους ποσὸν ἴσον μὲ τὸ πηλίκον τοῦ συνολικοῦ ποσοῦ ὅπερ ἐδαπανήθη κατὰ τὸ λήγον ἔτος ὑπὸ τοῦ Ταμείου διὰ τὴν κατὰ τὸ ἐδάριον 1 ὡς ἄνω ἱατρικὴν καὶ νοσηλευτικὴν περίθαλψιν διακινουμένου διὰ τοῦ διπλασίου τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μετόχων. Τὸ ἐκάστοτε πιστωτικὸν τοῦτο ὑπόλοιπον διατίθεται αἰτῆται τῶν δικαιούχων διὰ τὴν νοσοκομειακὴν ἐν γένει περίθαλψιν, ὡς αὕτη καθορίζεται ἀνωτέρω τοῦ μετόχου ἢ τῆς οἰκογενείας του πέραν τοῦ ποσοῦ τῶν δραχμῶν δέκα πέντε χιλιάδων.

3. Τὸ ὑπάρχον κατὰ τὴν ἀποχώρησιν τοῦ μετόχου ἀδιάθετον ὑπόλοιπον καταβάλλεται εἰς τὸν μέτοχον ἢ τὴν οἰκογενεῖάν του προσυξάνον καὶ πέραν τοῦ ἀνωτάτου ὁρίου τὸ καταβαλλόμενον κατὰ τὰ ἐκάστοτε ἰσχύοντα κατὰ τὴν ἀποχωρῶσιν βοήθημα.

Διὰ τὴν ἐπίτευξιν τῶν ἄνω προσυξήσεων, νοσηλείων καὶ ἐφ' ἅπαξ βοηθήματος τὰ πιστωτικὰ ταῦτα ὑπόλοιπα ἐν τῷ συνόλῳ τῶν τηρούνται ὑποχρεωτικῶς εἰς τὸ ἀποθεματικὸν καὶ ἐγγράφονται κατ' ἔτος εἰς τὸν Προϋπολογισμὸν τοῦ Ταμείου ὑπὸ ἴδιον κεφάλαιον, ἐξ οὗ καὶ δαπανῶνται.

3. Τὸ κεφάλαιον Ε' τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ Καταστατικοῦ ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ ἀπὸ 17.3.1959 (ΦΕΚ 64 Α') Β. Δ., ἀντικαθίσταται ὡς κάτωθι:

Πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ ἐν ἄρθρῳ 2 ἀριθ. 2 τοῦ παρόντος ἀναγγραφομένου σκοποῦ ἐγγράφεται κατ' ἔτος εἰς τὸν Προϋπολογισμὸν τοῦ Ταμείου κονδύλιον οὐχὶ κατώτερον τῶν δραχμῶν 140.000 ὅπερ καθ' ὃ μέρος δὲν διατεθῇ ἐντὸς τοῦ ἔτους προσυξάνει κατὰ τὰ ἐπόμενα ἔτη τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 140.000.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Υπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Νοεμβρίου 1966

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

Β.

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Κ. ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ

(4)

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 953

Περὶ συμπληρώσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 460)65 Β. Δ. καὶ ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τούτου καὶ ἐπὶ ἐτέρων περιπτώσεων πληθυσμῶν πληγέντων ὑπὸ Θεομηνίων.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει: α) Τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ Ν. 4467)65 «περὶ ἰδρύσεως ἐν Ἀθήναις Μουσείου Εὐρωπαϊκῆς Τέχνης ὑπὸ τοῦ Ἰωάννου Δ. Πασσᾶ καὶ Δεσποίνης Ι. Πασσᾶ καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων καὶ β) τὴν ὑπ' ἀριθ. 873)1966 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Κοινωνικῆς Προνοίας Υπουργῶν καὶ τῶν ἐπὶ τοῦ Συντονισμοῦ καὶ Δημοσίων Ἐργῶν Υφυπουργῶν ἀπεφασίσαντες καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Εἰς τὸ τέλος τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 460)65 Β. Δ. «περὶ ἐφαρμογῆς διατάξεων ἀφορωσῶν εἰς τὴν στεγαστικὴν ἀποκατάστασιν τῶν ἐκ τῶν σεισμῶν τῶν μηνῶν Μαρτίου—Ἀπριλίου 1965 πληγέντων πληθυσμῶν» προστίθεται ἐδάριον ἔχον οὕτω:

«Κατ' ἐξαίρεσιν δικαιοῦνται στεγαστικῆς ἀρωγῆς, ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις τοῦ παρόντος, ἰδιοκτῆται βλαβεσῶν οἰκοδομῶν, ἐφ' ὧν ἀπέκτησαν κυριότητα μέχρι τῆς δημοσιεύσεως

τοῦ παρόντος καὶ ἐφ' ὅσον εἶναι ἰδιοκτῆται τούτων καὶ κατὰ τὸν χρόνον τῆς κρίσεως τοῦ δικαιώματος τῶν».

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὸ τέλος τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Β. Διατάγματος προστίθεται διάταξις ἔχουσα οὕτω:

«Ἡ παρεχόμενη δι' ἐπισκευὴν οἰκοδομῆς ἀρωγὴ, δύναται κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ οἰκείου Νομάρχου, νὰ χρησιμοποιηθῇ ὑπὸ τοῦ δικαιούχου διὰ τὴν ἀνέγερσιν νέας οἰκοδομῆς ἐπὶ καταλλήλου ἰδιοκτῆτου οἰκοπέδου αὐτοῦ, ὅγκου τοῦλάχιστον ἴσου πρὸς τὸν ὅγκον τύπου κατοικίας ἐγκεκριμένου ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας, ἐνδὸς ὁματίου καὶ βοηθητικῶν χώρων, κατὰ τὰ εἰδικώτερον καθοριζόμενα δι' ὑπουργικῆς ἀποφάσεως, ἐκδιδόμενης συμφώνως τῇ παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ Νόμου 4467) 1965».

Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ ἀρωγὴ χορηγεῖται εἰς τὸν δικαιούχον, ἐφ' ὅσον οὗτος δι' ἰδίων μέσων ἀνεγείρῃ τὴν νέαν οἰκοδομὴν μέχρι τοῦ σημείου ὥστε διὰ τῆς ἀρωγῆς ταύτης νὰ δύναται ν' ἀποπερατώσῃ τὴν οἰκοδομὴν ἐντὸς προθεσμίας τασσομένης ὑπὸ τῆς Ὑπηρεσίας».

Ἄρθρον 3.

Τὸ δευτέρον ἐδάριον τῆς παρ. 5 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Β. Διατάγματος ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Ὡσαύτως, δύναται ἡ παρεχόμενη δι' ἀνέγερσιν ἢ ἐπισκευὴν οἰκοδομῆς ἀρωγὴ, νὰ χρησιμοποιηθῇ ὑπὸ τοῦ δικαιούχου διὰ τὴν ὑπ' εὐθύνην του ἀγορὰν ἐτοιμοῦ κατοικίας καινούργους ἢ ἐν πάτῃ περιπτώσει: πλεονεκτούσης τῆς παλαιᾶς καὶ πληρούσης τοὺς ὅρους ὑπαιτισμικῆς κατασκευῆς, εἴτε αὕτη ἀποτελεῖ αὐτοτελὴ οἰκοδομὴν, εἴτε προκατεσκευασμένην τοιαυτήν, εἴτε διμέρισμα πολυκατοικίας, ὑπὸ τοὺς περιορισμοὺς καὶ προϋποθέσεις τῶν παρ. 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου, ὡς αὗται συνεπληρώθησαν».

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ ἀξία τῆς ἀγοραζομένης ὡς ἀνωτέρω κατοικίας εἶναι κατωτέρα τῆς χορηγουμένης στεγαστικῆς ἀρωγῆς, ἡ παρεχόμενη ἀρωγὴ δὲν δύναται νὰ υπερβαίῃ τὴν ἀξίαν ταύτης».

Ἄρθρον 4.

1. Εἰς τὴν παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ ὡς ἄνω Β. Διατάγματος προστίθεται ἐδάριον ἔχον οὕτω:

«Ἐφ' ὅσον κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου τοῦ ἀρχικοῦ δικαιούχου εἶχεν ἀρχίσει ἡ δανειοδότησις τούτου, τῇ αἰτήσῃ τῶν κληρονόμων ἢ κληροδόχων αὐτοῦ συνεχίζεται ἡ καταβολὴ τῶν ὑπολοίπων θέσεων εἰς τούτους, ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις τοῦ παρόντος, ἔστω καὶ ἐὰν οὗτοι δὲν τυγχάνουν μόνιμοι κατόικοι τοῦ οἰκισμοῦ».

2. Εἰς τὸ τέλος τῆς παρ. 6 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ ὡς ἄνω Β. Διατάγματος προστίθεται διάταξις ἔχουσα οὕτω:

«Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ χορηγεῖται μίᾳ πλήρῃ ἀρωγὴ δι' ἀνέγερσιν νέας οἰκοδομῆς, ἐφ' ὅσον ἡ βλαβείσα δὲν κρίνεται ἐπισκευάσιμος.

Οἱ συνιδιοκτῆται δύνανται, ἐπὶ τῇ ὑποβολῇ κοινῆς αἰτήσεως τῶν, νὰ ζητήσουν ὅπως ἀναγνωρισθῶν δικαιοῦχοι τοῦ ἀναλογούντος εἰς ἕκαστον τούτων τμήματος τῆς ἀρωγῆς, ἐφ' ὅσον ἐπιθυμοῦν νὰ χρησιμοποιήσουν τὸ ποσὸν τοῦτο διὰ τὴν ἀνέγερσιν ὑφ' ἐνὸς ἐκάστου αὐτοτελοῦς νέας οἰκοδομῆς ἐπὶ καταλλήλου ἰδιοκτῆτου οἰκοπέδου ἢ τὴν ἀγορὰν ἐτοιμοῦ κατοικίας, ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις πάντοτε τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος καὶ ἐπὶ παραχωρήσει ὑποθήκης διὰ τὸ χορηγούμενον ποσὸν ἐπὶ τοῦ οἰκοπέδου καὶ τῆς οἰκοδομῆς».

Ἄρθρον 5.

Εἰς τὸ τέλος τῆς παρ. 7 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ ὡς ἄνω Β. Διατάγματος προστίθεται ἐδάριον ἔχον οὕτω:

«Ὡσαύτως δύναται δι' ἀποφάσεως ἐκδιδόμενης κατὰ τὴν παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ Ν. 4467)65 νὰ χορηγηθῇ ἀρωγὴ μέχρι ποσοῦ δραχ. 50.000 ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις τοῦ παρόντος διὰ τὴν ἀνοικοδόμησιν ἢ ἐπισκευὴν ἐνοριακῶν ναῶν ὡς καὶ Δημοτικῶν ἢ Κοινοτικῶν Κατασκευμάτων, εἰς ἃ κατὰ τὸν χρόνον τοῦ σεισμοῦ ἐστεγάζοντο Δημοτικά ἢ Κοινοτικά Ἀρχαί, ἐφ' ὅσον κατεστράφησαν ἢ ἐβλάδθησαν ἐκ τούτου».

Ἄρθρον 6.

Εἰς τὸ τέλος τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ ὡς ἄνω Β. Διατάγματος προστίθεται ἐδάριον ἔχον οὕτω:

«Παρ. 13 άρθρον 6 υπ' αριθ. 775)64 Β. Δ. Ύφισταμένης υποθήκης πᾶσα ἀπαλλοτριώσις τοῦ ἀκινήτου εἶναι ἀκυρὸς, ἐπιτρεπομένης μόνον τῆς μεταβιβάσεως λόγῳ προικὸς ὑπὲρ κατιόντων ἢ ἀδελφῶν».

Ἄρθρον 7.

Τὸ ἄρθρον 16 τοῦ ὡς ἄνω Β. Διατάγματος συμπληροῦται διὰ τῆς προσθήκης παραγράφου ἐχούσης οὕτω:

«Παρ' ἐκάστῳ Νομάρχῃ εἰς ὃν μεταβιβάζονται ἀρμοδιότητες, κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ υπ' αριθ. 460)65 Β. Διατάγματος δύναται νὰ λειτουργῇ Ἐπιτροπὴ, ἧς ἡ σύνθεσις καὶ αἱ ἐπὶ μέρος ἀρμοδιότητες ρυθμίζονται δι' ὑπουργικῆς ἀποράσεως, ἐκδιδομένης συμφώνως ταῖς παρ. 2 καὶ 6 τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ Ν. 4467)65».

Ἄρθρον 8.

1. Αἱ καθοριζόμεναι ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ υπ' αριθ. 460)65 Β. Διατάγματος μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1966 προθεσμίας παρατείνονται μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1968.

Δι' οἰκοδομὰς ἀνεγειρομένης ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1967 μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1967 ἡ προθεσμία τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Β. Διατάγματος παρατείνεται μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1969.

2. Τὸ ἄρθρον 23 συμπληροῦται διὰ τῆς προσθήκης δευτέρας παραγράφου ἐχούσης οὕτω:

«2. Ὡσαύτως δι' ὁμοίας ἀποφάσεως, δύναται νὰ ὁρισθῇ ὅτι μέρος τῆς ἀρωγῆς, δύναται νὰ καταβάλληται, τῇ ἐγκρίσει τοῦ αὐτοστεγαζομένου, εἰς τὴν οἰκίαν στρατιωτικὴν μονάδα, διὰ τὴν παραλαβὴν παρ' αὐτῆς ὑλικῶν, ὧν ἡ ἀξία καθορίζεται βάσει ἐγκυκλιμένου τιμολογίου».

3. Τὸ ἄρθρον 5 τοῦ υπ' αριθ. 374)66 Β. Διατάγματος ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ Ν. 4467)65, τῶν εἰς ἐκτέλεσιν τούτου ἐκδοθέντων Β. Διαταγμάτων τοῦ παρόντος ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ διὰ τὴν στεγαστικὴν ἀποκατάστασιν οἰκογενειῶν οἰκισμῶν πληγέντων ἐκ κατολισθήσεων ἢ καδίζήσεων τοῦ ἐδάφους».

Τὸ δύναμι τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου ταύτης στεγαστικὸν πρόγραμμα, ἐγκρίνεται συμφώνως τῇ παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ Ν. 4467)65.

Ἄρθρον 9.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ Ν. 4467)65, τῶν εἰς ἐκτέλεσιν τούτου ἐκδοθέντων υπ' αριθ. 460)65, 374)66 Β. Διαταγμάτων καὶ τοῦ παρόντος, ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν περιπτώσεων στεγαστικῆς ἀποκαταστάσεως κατοίκων οἰκισμῶν τῶν νομῶν Ἠλείας, Μεσσηνίας, Αἰτωλ)νίας, Ἀργολίδος, Ἀρχαδίας, Ἄρτης, Εὐρυτανίας καὶ Λακωνίας, πληγέντων ἐκ σεισμῶν ἐπισυμβάντων κατὰ τὰ ἔτη 1965 καὶ 1966 (μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος).

Εἰς τοὺς αὐτοὺς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Κοινωνικῆς Προνοίας Ὑπουργοὺς ὡς καὶ τοὺς ἐπὶ τοῦ Συντονισμοῦ καὶ

Δημοσίων ἔργων Ὑπουργοὺς ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Νοεμβρίου 1966

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

Β.

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΠΙ ΤΟΥ ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Φ. ΠΙΤΟΥΛΗΣ

ΓΕΩΡΓ. ΜΕΛΑΣ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΔΗΜ. ΕΡΓΩΝ ΥΦΥΡΓΟΣ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝ. ΠΡΟΝΟΙΑΣ

ΑΧ. ΛΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΜΙΜΗΣ ΓΑΛΗΝΟΣ

(5)

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 954

Περὶ συστάσεως Ἀγροτικῶν Ἰατρείων.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες υπ' ὄψει τὰς διατάξεις:

- 1) Τοῦ Ν. 3487)55 περὶ Κοιν. Ἀσφαλίσεως Ἀγροτῶν.
- 2) Τὸ ἄρθρον 3 τοῦ Ν. Δ) τοῦ 4440 64 περὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινῶν τοῦ Ν. 3487)55.
- 3) Τὸ υπ' αριθ. 155)65 Β. Δ)γμα περὶ καθορισμοῦ Ἀγροτικῶν Ἰατρείων.
- 4) Τὴν υπ' αριθ. 184348)8.9.66 ἐγκυρικὴν τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους.
- 5) Τὴν υπ' αριθ. 3)24.1.66 πρότασιν τοῦ Νομαρχιακοῦ Συμβουλίου Ὑγείας Ἀρτης.
- 6) Τὴν υπ' αριθ. 878)5.10.66 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Ὑγεινῆς Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον.

Συνιστᾶται Ἀγροτικὸν Ἰατεῖον εἰς τὴν Κοινότητα Κυψέλης Ἀρτης καὶ χαρακτηρίζεται ὡς ἑξῆς:

α) α) Ἰατεῖον Τάξις Ἐδρα Ἐξυπηρετούμεναι Χαρ)τὸς Κοινότητες καὶ Οἰκισμοί

1. Κυψέλης Β'. Κυψέλη Κυψέλη Σκιαδάδων Ὀρεινὸν

Τὰ Ἰατεῖα Ράμις καὶ Δροσοπηγῆς διὰ τῆς ἀποσπάσεως τῆς Κοινότητος Κυψέλης καὶ τοῦ Οἰκισμοῦ Σκιαδάδων παραμένουν ὀρεινὰ Α' τάξεως.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Ὑγεινῆς Ὑπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Β. Δ)τος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Νοεμβρίου 1966

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

Β.

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΥΓΙΕΙΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΑΘ. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ